

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

11 דצמבר 2024

ת"ד 1517-09-21 מדינת ישראל נ' דן

מספר פל"א 949304/2020

לפני כבוד השופט אור לרנר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ירון דן

הנאשם

1

2

3

4

5

6

7

8

9

■

■

■

■

■

■

16

■

18

19

20

21

פרוטוקול

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד הגב' מראם עואד שמשום ועו"ד הגב' מריאן חריש
ב"כ הנאשם: עו"ד רון מייסטר (סנגוריה ציבורית)
הנאשם: בעצמו

הכרעת דין

בפתח הכרעת הדין אני מודיע כי החלטתי לזכות את הנאשם.

כללי - האשמה ועובדות כתב האישום

הנאשם הואשם בעבירות של נהיגה בקלות ראש שגרמה לחבלות של ממש ונוזק לרכוש; ונהיגת רכב שנשטט ממנו מטען.

על פי הנטען בעובדות כתב האישום, בתאריך 14.11.20 נהג הנאשם ברכב פרטי אליו מחובר גרור פתוח (להלן: "הגרור"), בכביש הכניסה לנופית, מכיוון כללי דרום לכיוון כללי צפון. כן נטען כי הנאשם נהג

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

11 דצמבר 2024

ת"ד 1517-09-21 מדינת ישראל נ' דן

1 ברשלנות בכך שהוביל בגרור מזרן מיטה זוגי (להלן: "המזרן"), שלא היה מחוזק היטב וזה נשמט
2 מהגרור במהלך הנסיעה ועף לנתיב הנגדי.

3

4 באותה עת, מר [REDACTED] (להלן: "הנפגע"), נסע בנתיב הנגדי על אופנוע והתנגש במזרן שעף כאמור אל
5 הכביש (להלן: "התאונה"). כתוצאה מהתאונה נגרמו לנפגע חבלות מרובות וביניהן שברים בצלעות;
6 שברים בעצמות השכם והבריח; שטף דם בכבד; שטף דם בבלוטת יותרת הכליה; שבר בעצם השוק
7 מימין ושברים מרובים באזור המפרק וחבלות נוספות כמפורט בכתב האישום (שחלקן, כפי המצוין
8 בעדותו של מר [REDACTED] אין מקורו בתאונה). בעקבות התאונה היה מאושפז הנפגע בבית החולים רמב"ם
9 עד ליום 27.11.20.

10

11 כן נגרמו נזקים לאופנוע של הנפגע.

12

13 **גדר המחלוקת**

14 בעוד המאשימה טענה כי התאונה ותוצאותיה נגרמו מרשלנותו של הנאשם, הנאשם כופר באחריותו
15 לתאונה. לגישתו המזרן אכן נפל מהגרור, ובעטיו נגרמה התאונה ופציעותיו של הנפגע (אם כי לטענתו,
16 שנראית כמוצדקת, חלק מהממצאים המפורטים בכתב האישום אינם קשורים לתאונה), אך זאת
17 למרות שהוא קשר ואבטח את המזרן כפי הנדרש לפני הנסיעה.

18

19 לטענתו הוא אבטח את המזרן ושאר החפצים שהיו בגרור באמצעות שתי רצועות קשירה ייעודיות עם
20 מְחַגֵּר (ראצ'ט), אחת לאורך ואחת לרוחב; ובמהלך הנסיעה אחת הרצועות כשלה והשתחררה באופן
21 בלתי צפוי ונפלה מהרכב.

22

23 עוד נטען כי באופן חקירת התאונה נפלו מחדלי חקירה מרובים שפגעו בהגנתו של הנאשם.

24

25 **ראיות הצדדים**

26 **מטעם המאשימה** העידו הבוחן רס"מ שי זגדון, הנפגע מר [REDACTED], השוטר רס"ב חסן חסן, פקד רביע
27 שאהין והגב' מרים שכטר. כן הוגשו בהסכמה סיכום האשפוז של הנפגע והודעתו במשטרה של מר גד
28 קרן (בפועל הודעת מר קרן הוגשה היום, בפתח הדיון של הכרעת הדין).

29

30 **רס"מ שי זגדון** הינו בוחן תאונות דרכים במשטרת ישראל (להלן: "הבוחן"). באמצעותו הוגשו
31 המוצגים הבאים: ת/1- מזכר- זימון הנאשם לחקירה; ת/2- זימון המודיעה (מרים שכטר), לחקירה;
32 ת/3 – לוח תצלומים של אזור התאונה (נערך ביום 2.5.21); ת/3א- דיסק ועליו התמונות של אזור

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

11 דצמבר 2024

ת"ד 1517-09-21 מדינת ישראל נ' דן

1 התאונה; ת/4 – דו"ח נזקים (נערך ביום 2.5.21); ת/5 – דו"ח בוחן; ת/6 שיחה טלפונית עם גד קרן
2 והזמנתו לעדות.
3
4 מעדותו של הבוחן עולה כי המדובר בתיק הצמדה (משמע תיק תאונה שבו הבוחן לא מגיע למקום
5 התאונה- א"ל), בו החלה חקירת התאונה בפועל, זמן מה לאחר התאונה. הבוחן לא ידע להסביר מדוע
6 הטיפול בתאונה, על אף חומרתה, החל בדיעבד; אך העריך שיכול והדבר הוא בשל הדיווח הראשוני
7 על תאונה עם נפגע במצב קל. לדבריו יצא למקום התאונה בתנאים דומים, לפי דברי הנפגע, וערך את
8 ההצבעה עם עדה אובייקטיבית.
9
10 עוד עלה מחקירת הבוחן כי הוא עצמו לא בדק את הרכב או העגלה ולהבנתו מזרן שנפל לא היה קשור.
11 עת עומת עם דברי הנאשם בחקירתו כי המזרן היה קשור, השיב שמבחינתו העובדה שהמזרן נפל
12 מהרכב בעת הנסיעה מדברת בעד עצמה וגם אם יש תקלות במחגר, זה באחריות הנהג. עוד טען הבוחן,
13 כי סביר שהמחגר היה נשאר בזירה אם היה אחד כזה. לדבריו טענת הנהג כי קשר באמצעות שני
14 מחגרים לא נבדקה, כי לא נמצא מחגר בשטח. עם זאת הסכים הבוחן כי "בן אדם לא יכול לצפות
15 שיהיה כשל טכני ברצטי" (עמ' 9 ש' 11), הוסיף וטען כי לא היה ביסוס לטענה זו, מה גם שהנהג עצמו
16 חיפש את המחגר ביום התאונה ולא מצאו.
17
18 עוד השיב הבוחן שמאחר והמחגר השני לא היה ביום התאונה, הוא לא היה קיים מבחינתו ואין טעם
19 לבקש מהנאשם להדגים כיצד היה המזרן קשור והאם די בכך.
20
21 כן עלה, כי למרות שהבוחן מצא לנכון לזמן את חברו של הנפגע כדי "למצות את החקירה" (גד קרן-
22 א"ל), הוא לא מצא לנכון לזמן לעדות את חברו של הנאשם, מר ארנון שירן (להלן: "ארנון"), אשר
23 הנאשם הצביע עליו בעדותו כמי שסייע לו בקשירת המזרן. לדבריו לא עשה כן בשל חובתו האישית
24 של הנהג למטען ולקשירתו וגם אם אחר קשר, חובה עליו לוודא זאת. עוד השיב כי ארנון לא היה עד
25 לתאונה ומאחר ועובדתית המזרן נפל, לא היה צורך לגבות עדותם של עדים נוספים.
26
27 בהמשך, לשאלת בית המשפט, השיב הבוחן כי צורת הקשירה שתיאר הנאשם היא מספקת (עמ' 10 ש'
28 7), תלוי בגודל המזרן, אורך הרצועות והמחגרים; אך מאחר וחקר אותו רק אחרי חצי שנה, לא היה
29 לו איך לוודא זאת.
30
31 אומר כבר עתה, עדותו של הבוחן והמסמכים שערך, אינם מספיקים על מנת לקבוע ממצאים לחובת
32 הנאשם. ניכר היה כי עבודת הבוחן יצאה מתוך נקודת הנחה עובדתית לפיה המזרן לא היה קשור וכאן
33 גם הסתיימה למעשה החקירה מבחינתו. להתרשמותי, הבוחן לא עשה די כדי לברר את גרסת הנאשם

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

11 דצמבר 2024

ת"ד 1517-09-21 מדינת ישראל נ' דן

1 (כמו למשל חקירת ארנון, בקשה מהנאשם להדגים את אופן הקשירה הנטען), ומעדותו עלתה השקפה
2 (קונספציה) מקובעת ושגויה לטעמי, לפיה אם המזרן עף מהגרור, סימן שלא היה קשור לפני כן. נדמה,
3 כי כל החקירה לקתה ב"ראיית מנהרה" המושפעת מההנחה האמורה והשגגה לפיה אין הנאשם יכול
4 לסתור את החזקה הנוצרת מעצם נפילת המזרן. כל זאת על אף שהסכים כי יכול ואופן הקשירה אותו
5 תיאור הנאשם היה ראוי ויכול שישנה/הייתה תקלה במחגר שאינה בגדר הצפיות של הנאשם.
6
7 יפים לעניין אף דבריו של עד התביעה פקד שאהין (ר' בהמשך), שהיה בוחן בעת התאונה ולשאלת ב"כ
8 הנאשם האם היה מקום לזמן את ארנון לחקירה, השיב בחיוב, ללא כחל ושרק.
9
10 **מ** (הנפגע) העיד שבעת נסיעתו עף לעבר נתיבו מזרן וחסם את דרכו, אך הוא לא ראה מהיכן
11 הגיע המזרן. לדבריו ניסה להימנע מפגיעה במזרן אך ללא הועיל. לאחר התאונה התעורר בב"כ
12 רמב"ם. לדבריו שבר את שכמה ימין, עצם הברית, 7 צלעות, חור בריאה ושבר ברגל ימין; ובשל כך
13 היה מאושפז לאורך שבועיים. עוד השיב כי באופן כללי, מה שמתואר בתיעוד הרפואי בצד ימין שלו,
14 מקורו בתאונה ואילו מה שמיוחס לאזור שמאל לא קשור לתאונה.
15
16 עוד הוסיף הנפגע כי לאחר האשפוז ברמב"ם, היה חודשיים בשיקום בבית, בתחילה במצב סיעודי
17 ולאט לאט מצבו השתפר עד שחזר פיזית לעבודתו לאחר 4 חודשים; אם כי במסגרת עבודתו יכול היה
18 לעבוד מהבית בשלב הראשון. כן ציין כי נקבעו לו 56 אחוזי נכות מביטוח לאומי.
19
20 עדותו של הנפגע הייתה כנה ומרגשת ופציעותיו, לכל הדעות קשות; כאשר השפעתן על אורח חייו
21 בתחילה, כיום ובעתיד ברורה ומשמעותי. יחד עם זאת, מטבע הדברים, לא היה בעדותו כדי להתייחס
22 לזירת המחלוקת.
23
24 השוטר רס"ב חסן חסן (להלן: "השוטר") סייר תנועה במחוז חוף, אשר הגיע ראשון לזירה.
25 באמצעותו הוגשו ת/8 – דו"ח פעולה ות/9 - תמונות מהזירה. השוטר הבהיר כי אינו זוכר את האירוע
26 פרט לכך שהיה אופנוע מעורב ורכב עם עגלה שעליה מזרון.
27
28 בדו"ח הפעולה ת/8 מצוינים פרטים כללים אודות האירוע והמעורבים. כן מצוין כי נהג העגלה
29 (הנאשם - א"ל), מסר שהמזרן היה רתום לעגלה. לא מצאתי ברשום בדו"ח הפעולה כדי לתרום
30 להכרעה בסוגיות שבמחלוקת מלבד העובדה שגם כאן נראה שהי המקום להרחיב את היקף החקירה
31 הראשונית והתיעוד.
32

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

11 דצמבר 2024

ת"ד 1517-09-21 מדינת ישראל נ' דן

1 בתמונות המתועדות בת/9 ניתן לראות את רכב הנאשם, העגלה (ריקה), המזרן (אשר באותו שלב היה
2 בצד הדרך), ואופנועו של הנפגע.
3
4 בחקירה השיב שלא בדק אם הייתה רתמה ואיפה. כן השיב שלא בדק לאחר מכן עם מד"א לגבי מצבו
5 של הפצוע ואם כן לא רשם. לדבריו, אם היה משתנה המצב היה מעדכן את הבוחן, אך לאחר שאמרו
6 לו שמצבו של הפצוע קל, אינו צריך לבדוק בשנית.
7
8 עדותו של השוטר הייתה קצרה ומתוחמת. יחד עם זאת גם בעדות זאת ניתן לראות ניצנים של הכשלים
9 העתידיים שמשליכים על יכולת הבוחן להתרשם מהימנה מהמצב ולבית המשפט לקבוע את העובדות.
10 ראשית, נדמה כי התיאור של מצבו הקל של הפצוע (שהוביל לאי יצאת בוחן לשטח), מקורו בטעות,
11 שהרי מהמסמכים הרפואיים, עדותו של הנפגע ואף עדותה של הגב' שכטר (כפי שתפורט בהמשך),
12 עולה מצב מורכב באופן משמעותי. חבל כי לא הוצגו המסמכים ממד"א כדי לבחון את הדברים לגופם.
13 בנוסף, מקום בו המעורב בתאונה (וכיום הנאשם), טוען טענה עובדתית שהמזרן היה רתום, ובתמונות
14 לא נראית שום רתמה, או כל ציוד אחר, נדמה כי היה על הסייר לבקש המנהג להרחיב בעניין זה ואולי
15 אף לגבות הודעתו במקום.
16
17 פקד רביע שאהין (להלן: "שאהין") - משרת כיום כר' מדור ת"ד במחוז ובעת האירוע היה בוחן ת"ד.
18 באמצעותו הוגשו טופס הודעה על זכויות חשוד טרם חקירה (ת/10) והודעת הנאשם מיום 28.2.21
19 (ת/11).
20
21 בחקירתו הנגדית השיב כי אינו זוכר את האירוע ואינו יודע מדוע נחקר הנאשם רק 3 חודשים לאחר
22 האירוע אך השיב, בכנות, כי היה צריך לזמן לחקירה את ארנון שנטען לגביו שהוא יכול לשפוך אור
23 על אופן קשירת המטען (עמ' 16 ש' 5-7).
24
25 הגב' מרים שכטר (להלן: "שכטר"), נסעה מאחורי הנאשם. לדבריה הרכב שהיה לפניו, היה עם מזרן
26 שהדרדר מהעגלה לכביש ולנתיב הנגדי ושם אחד האופנוענים שהגיעו ממול פגע במזרן והתהפך. מאחר
27 והגב' שכטר הינה אחות במקצועה, היא ניגשה לפצוע תוך שהתקשרה למשטרה ועזרה לטפל בנפגע.
28
29 לדבריה, המזרן היה שוכב בעגלה ואז נעמד בצד של העגלה ובהמשך הנסיעה נפל. ציינה כי היא עצמה
30 האטה מהפחד שמזרן ייפול עליה. עוד מסרה כי היא לא ראתה קשירה, אלא רק שהמזרן נעמד ועף.
31 עוד ציינה כי הרכב עצמו המשיך בנסיעה מבלי ששם לב ובאיזה שלב הגיע, אך לא זכר בכלל שקרה
32 משהו.
33

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

11 דצמבר 2024

ת"ד 1517-09-21 מדינת ישראל נ' דן

1 במענה לשאלת הסניגור השיבה ששמעה את הנהג אומר את הדברים למישהו אחר ולא לה ובמענה
2 לשאלת בית המשפט השיבה שהיא הגיעה מכיוון כפר חסידים אך אינה זוכרת מאיפה נסעה אחריו
3 ולא יודעת להגיד אם הייתה קשירה.

4
5 הודעת ג'ד קרן (ת/12)- מר קרן מסר כי נסע לטיול אופנועים ביחד עם הנפגע וביציאה בנופית, במהירות
6 יחסית איטית, הגיע רכב רתום עם עגלה וממנה התעופף מזרן זוגי לנתיב שלהם. הנפגע ניסה להימנע
7 מפגיעה במזרון אך לא הצליח והתהפך ואילו הנהג של הרכב כלל לא שם לב והמשיך בנסיעה לתוך
8 נופית. הרבה מכוניות עצרו להגיש עזרה ולאחר מכן הגיע גם הנהג המעורב וחיכה לשוטרים. מר קרן
9 לא ראה אם המזרן היה קשור לפני שהתעופף או שהחזיק אותו משהו אחר. לצערי, גם דבריו של מר
10 קרן, אין כדי לתרום לברור המחלוקת בתיק.

11
12 בפרשת ההגנה העידו הנאשם ומר ארנון שירן.

13
14 הנאשם מסר כי נאלץ לפנות את דירתו במפתיע ולכן העביר למחסן בנופית את הציוד באמצעות מספר
15 סבבים של רכב עם גרור ומי שעזר לו זה חברו ארנון. לדבריו כל פעם קשרו את הציוד עם שתי רצועות
16 ארוכות עם מחגר, בצורת שתי וערב כשהוא אישית מוודא כל פעם שכל הציוד מחוזק ומתוח על כל
17 מקום בעגלה. בסבב האחרון, עת שהגיע למחסן בנופית, התקשר אליו ארנון ואמר שהוא בפקק בעליה
18 לנופית והוא רואה את המזרן על הרצפה ויש במקום ניידות ואמבולנס. לדבריו הוא חזר למקום, דיבר
19 עם איזה שוטר והציע לו להסתכל על העגלה וזה אמר לו רק לפנות את המזרן. לאחר מכן הוא עשה
20 כמה סיבובים כדי לחפש את הרצועה הנוספת, מאחר שרק רצועה אחת נשארה על העגלה, אבל הוא
21 לא מצא אותה. כן הוסיף כי אינו יודע אם כשלה הרצועה, למרות שהיא מאד חזקה והוא בוודאות
22 חיזק אותה. כן ציין כי נסע במהירות יחסית איטית ולא שמע שום דבר נופל.

23
24 בחקירה הנגדית השיב שכל פעם הוא עצמו וידא שהכול קשור היטב, כולל סיבוב שעשה סביב העגלה,
25 אך הוא אינו יודע מי מבין שניהם קשר את המזרון, מאחר והם עבדו ביחד. באשר לדבריו בחקירה
26 השיב שלא שלל את האפשרות שהוא בעצמו קשר, אך ממילא זו אחריותו וזאת עשה בכל אחד
27 מהסבבים. כן השיב שלא רצה להפיל את האחריות על אף אחד אחר, מאחר ובסוף זאת אחריותו.

28
29 כן השיב שעל אף שהיו במקום שכנים נוספים שעזרו, מי שהיו בבית זה בעיקר ארנון והוא; והוא אינו
30 זוכר את השמות של הנוספים.

31
32 עוד ציין כי המחגרים אינם שלו, אך אחד נשאר ברשותו (הציג בהמשך- א"ל), והסביר כי הקשירה
33 הייתה כך שהמזרון היה מעל חפצים נוספים כאשר הרצועות מושחלות בלשוניות ייעודיות בגרור,

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

11 דצמבר 2024

ת"ד 1517-09-21 מדינת ישראל נ' דן

- 1 רצועה אחת לאורך והשנייה פעם או פעמיים לרוחב. לדבריו שני המחגרים היו נעולים חזק כמו שהיה
2 בהובלות הקודמות. עוד הוסיף כי רק המזרון נפל ורק לאחר השיחה מארנון (כשכבר היה ליד המחסן),
3 הבחין כי המזרון חסר ולכן חזר.
4
5 כן השיב כי הרצועה שנותרה היא רצועת האורך והוא חזר למקום עם העגלה, לאחר שהוריד את שאר
6 הציוד.
7
8 הנאשם המשך וענה כי לא הרגיש בשום תזוזה מאחורה ואם כן היה עוצר ובודק, כי המדובר ברכב של
9 חבר שלו; ושהוא אינו יודע אם המחגרים חדשים אך הוא בדק אותם והם היו תקינים, חזקים ולא
10 בלויים.
11
12 בהמשך, במועד נוסף, הציג הנאשם רצועה ומחגר, תקינים, שלטענתו הם אלה שנותרו על העגלה.
13 לדבריו הוא בטוח שמדובר באותו מחגר מאחר ואין לו רצועות ומחגרים אחרים, רק זה שנותר על
14 העגלה.
15
16 בהודעתו במשטרה (ת/11), מסר הנאשם כי לקח רכב מחבר כדי לפנות את הבית ברמת טבעון למחסן
17 בנופית ועזרו לו חברים. העביר 4 סבבים וכשהגיע בסבב האחרון למחסן והתקשר לארנון, שיבוא
18 לפתוח את המחסן, ארנון מסר שיש תאונה בעליה לנופית ואחרי 2 דקות התקשר ואמר שזה המזרן
19 שלו ויש אדם שוכב על הכביש. הנאשם מסר שחזר מיד למקום, נתן מסמכיו לשוטרים ואמר שהמזרן
20 שלו. לדבריו, הוא לא קשר את המזרן אלא חבריו, שהיו בבית והעמיסו וקשרו עוד דברים, כשהמזרן
21 היה בחלק העליון של הנגרר והוא לא ידוע מה קרה ולא יכול לקרוא לזה רשלנות. אפילו עשה סיבוב
22 מנופית, לחפש את המחגר ולא מצא אותו.
23
24 עוד סיפר כי יצר קשר עם הנפגע, דיבר עם אשתו ואפילו עם עדת ראייה שתיארה משהו קצת שונה.
25 לדבריו דיבר עם חברים שבדקו את המחגר שהמזרן יהיה תפוס טוב וזה היה הסבב האחרון. לדבריו,
26 הוא וארנון העמיסו את העגלה, אך ארנון לא ראה את התאונה.
27
28 כשנשאל מי קשר את המזרן, אמר שלא יכול להפיל את זה על אף אחד אחד, מאחר וחבריו עזרו לו
29 והוא נהג. עוד השיב כי וידא שהמזרן היה קשור טוב והכל היה מתוח, למרות שהמחגר לא שלו.
30
31 הנאשם הוסיף והסביר כי היו שתי רצועות, אחת לרוחב ואחת לאורך, כאשר כל רצועה עם שני פסים
32 ואחרי התאונה מצא רק מחגר אחד על הרכב ולא את השני.
33

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

11 דצמבר 2024

ת"ד 1517-09-21 מדינת ישראל נ' דן

- 1 כן השיב שגילה את העניין רק בעקבות השיחה עם ארנון וכי בוודאות לא שמע רכב שהיה מאחוריו
2 וצפר לו. לדבריו נסע במהירות איטית וכל הדרך הסתכל על שידה שהייתה שם וסימנה ששום דבר לא
3 זז.
4
5 ארנון שירן (להלן: "ארנון"), חבר של הנאשם במועד האירוע. לדבריו הנאשם ביקש ממנו להעביר את
6 חפציו למחסן שלו (של ארנון) בנופית. לאחר שהשאלו רכב עם גרור עשו כשלושה סבבים ובסבב
7 האחרון הייתה המיטה, המזרון ועוד כמה חלקים. הם קשרו את הדברים עם חבלים ומחגרים אך הוא
8 לא זוכר בדיוק כיצד, אך זה היה חזק ולשביעות רצונם. לדבריו, שניהם קשרו ביחד ושניהם וידאו
9 שהכול קשור כמו שצריך.
10
11 לאחר מכן הנאשם החל בנסיעה ואילו ארנון התעכב לסידור מסוים והם קבע להיפגש במחסן. בדרך
12 לנופית התקשר הנאשם ומסר שהוא לא רואה את המזרון ובדיוק אז, ארנון מציין שהוא ראה את
13 המזרון על הכביש ואת התאונה. לדבריו מעולם לא התבקש למסור עדות ולא פנו אליו מהמשטרה.
14
15 בחקירה הנגדית השיב כי רק הוא והנאשם קשרו ווידאו הקשירה ובדירה עצמה הוא אינו זוכר, אך
16 לדעתו לא היו אנשים נוספים. הוא אינו זוכר איך בדיוק הייתה הקשירה, אך הוא זוכר שהייתה מכל
17 הכיוונים, אופקית ואנכית והיו עוד כמה חפצים שנקשרו.
18
19 עוד השיב שהרצועות נראו תקינות והן נתקבלו מאותו חבר, בשם טל, שממנו נלקחה העגלה. עוד השיב
20 שהוא אינו זוכר אם שאלו את טל אם הרצועות בסדר אבל אם היו רואים משהו בלוי, כנראה שלא היו
21 משתמשים בו.
22
23 בהמשך הוסיף והשיב ארנון כי הוא עזר לנאשם לפרוק את הציוד, אך אינו זוכר כמה רצועות נשאו
24 על העגלה, בגלל הבלגאן. לדבריו הנאשם לא שיתף מעבר לכך, כי נראה היה בשוק. ארנון הוסיף והשיב
25 שאינו זוכר מה עשו אחרי שחזרו למקום ואף ציין שכיום נותק הקשר עם הנאשם בשל דברים שהעיבו
26 על היחסים.
27
28 עדותו של ארנון הותירה רושם כנה ואמיתי. ארנון, על אף חוסר הנוחות שהדבר הסב לו, והעובדה
29 שכבר אין קשר חברי בינו ובין הנאשם, העיד כמיטב זכרונו (נוכח חלוף הזמן והמחדל המשטרתי שבאי
30 חקירתו במועד) ודבריו משתלבים היטב בדבריו של הנאשם. אם לגבי הקשירה האנכית והאופקית,
31 אם לגבי תקינות הרצועות ואם לגבי העובדה ששניהם וידאו את אופי הקשירה והאבטוח.
32
33

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

11 דצמבר 2024

ת"ד 1517-09-21 מדינת ישראל נ' דן

דיון והכרעה

1
2 עדותו של הנאשם הייתה ברורה ורצופה ולא מצאתי בפערים הקיימים בינה לבין הודעתו במשטרה
3 משום כאלה היורדים לשורשו של עניין. הנאשם אמנם ציין, להבדיל מארנון שהיו עוד אנשים, אך
4 הבהיר שבנושא הקשירה היו בעיקר הוא וארנון; ואילו ארנון לא שלל לחלוטין את האפשרות שהיו
5 עוד אנשים בבית. לכך יש להוסיף כי עדותו של ארנון נשמעה כ-4 שנים לאחר התאונה וזאת בגלל
6 מחדלי החקירה ולמרות שהנאשם הזכירו בשמו, בעת החקירה. אשוב ואזכיר, בעניין זה, את דבריו
7 של פקד שאהין, לפיהם היה צריך לזמן אותו לחקירה, נוכח דבריו של הנאשם בהודעתו.
8
9 בנוסף, בחקירתו במשטרה הנאשם ניסה להרחיק עצמו מעצם הקשירה, אך כל הזמן הבהיר שהדבר
10 עדיין היה באחריותו והוא זה שוידא האבטוח. הדברים אמנם שונים במעט מעדותו, לפיהם הוא
11 וארנון קשרו, אך השוני אינו מבטל את גרסתו הנוכחית, אשר מחוזקת בדבריו של ארנון. בסופו של
12 יום, עיקר גרסתו של הנאשם היה ונותר דברי לפיהם גם אם מישוהו אחר קשר, אחריותו שלו היא
13 לוודא כי הדברים נעשו כמו שצריך והציוד נקשר ואובטח כנדרש. על גרסה זו חזר הנאשם לאורך כל
14 הדרך, גם בהודעתו במשטרה וגם בעדותו בבית המשפט והדברים בוססו היטב גם בעדותו האמינה של
15 ארנון.
16
17 עוד טענה המאשימה כי עדותו של הנאשם לפיה הסתכל על השידה, אשר סימנה לו כי שום דבר לא
18 זו, אינה הגיונית. אך יש לזכור כי המאשימה לא עימתה את הנאשם עם טענה זו, לא ביקשה ממנו
19 הסבר כיצד השידה הייתה קשורה לעומת המזרן ובעיקר יש לזכור כי המדובר במחדל חקירתי שלא
20 התבקש הנאשם להדגים את הדברים ואת הקשירה בזמן אמת, קרי במהלך החקירה.
21
22 עוד טענה המאשימה בסיכומיה, באשר למהינות הנאשם, כי טענתו לפיה לא ראה ולא שמע שום דבר
23 חריג נסתרת נוכח דבריה של הגב' שכטר, שהוטחו בפניו בעת חקירתו, לפיהם צפרה לו (ר' בסיפא של
24 עמ' 3 לסיכומים, ברישא של עמוד 5 ואף בסיפא של עמ' 7 "לא התייחס לנוסעת שנסעה אחריו וניסתה
25 להתריע בפניו על כך שהמזרן מט ליפול"). טענה זו אינה נכונה ואף אינה במקומה. אכן, במהלך
26 חקירתו של הנאשם במשטרה הוטח בפניו שמאחוריו נסע רכב שצפר לו כדי להתריע שהמזרן עומד
27 ליפול. יחד עם זאת דברים אלה לא עלו במהלך עדותה של הגב' שכטר, (או בעדותו של אף עד אחר),
28 הנאשם לא נחקר לגביהם בבית המשפט והם לא בוססו בשום צורה אחרת. ניסיונה של המאשימה
29 להכניס טענה עובדתית זו בדלת האחורית, אינה במקומה וממילא אינה סותרת את טענתו בחקירה,
30 לפיהם לא שמע צפירות; טענה עליה לא נחקר כלל בחקירתו הנגדית.
31
32 עוד אוסיף ואציין, כי איני מקבל את עמדת המאשימה בסיכומיה, לפיה מתמונת העגלה והיעדר דפנות
33 אחוריות ניתן ללמוד כי הקשירה לא מספיקה שכן המזרן חורג מהדפנות. ראשית, הדבר לא בוסס

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

11 דצמבר 2024

ת"ד 1517-09-21 מדינת ישראל נ' דן

1 עובדתית. הנאשם לא נשאל על כך, הנאשם לא התבקש להדגים כיצד קשר את המזרן (כשל חקירתו),
2 ואף הבוחן לא התבקש להתייחס לכך בעדותו. נהפוך הוא, הבוחן השיב בכנות שנדמה כי הקשירה
3 אותה מתאר הנאשם היא מספקת בעיקרון, תלוי באורך הרצועות גודל המזרן והמחגרים. למותר
4 לציין כי העדר הבדיקה בזמן אמת והיעדר הדרישה מהנאשם, בזמן החקירה ואף במועד האירוע
5 להדגים כיצד קשר את המזרן עומדת לפתחה של המאשימה ולא להיפך.

6

7 עוד אציין בעניין עדותה של הגב' שכטר, כי אכן זו ציינה כי לא ראתה "קשירה ולא כלום, רק שהוא
8 נעמד ועף" (עמ' 18 ש' 22), אך בהמשך ציינה כי אינה יודעת להגיד אם הייתה קשירה (עמ' 19 ש' 9-
9 10). משמע, גם עדה זו לא שללה את האפשרות שהמזרן היה קשור בטרם נעמד ועף לכביש.

10

11 לאחר שנתתי דעתי למכלול העדויות והראיות בתיק, לרבות התרשמותי הישירה והבלתי אמצעית
12 מעדותם של הנאשם ושל ארנון, הגעתי למסקנה כי הנאשם הוכיח, במידה הנדרשת, כי אכן קשר את
13 המזרון ושאר החפצים בעזרת שתי רצועות עם מחגרים ויודא הקשירה באופן ראוי. ודוק, הנאשם לא
14 צריך להוכיח את טענתו זו מעבר לכל ספק ודי בהוכחת טענת הגנה במאזן ההסתברויות וברמה זו
15 עמד הנאשם; ואף מעבר לכך.

16

17 בהתאמה, יש לבחון האם בהתאם לקביעות העובדתיות האמורות, עדיין נותרה האחריות לתאונה על
18 כתפיו של הנאשם ולטעמי התשובה לכך שלילית.

19

20 ראשית, אציין כי את העבירות המיוחסות לנאשם יש לבחון בשני מישורים ראייטיים שונים, שהרי
21 האחת היא עבירת רשלנות ואילו האחרת היא עבירה של אחריות קפידה.

22

23 כן אציין כי אני מקבל את גישת המאשימה, לפיה עצם נפילת המזרן מן הגרור יוצרת מעין חזקה
24 ראייתית מסוימת לפיה הנאשם התרשל במעשיו, שכן "הדבר מדבר בעד בעצמו"; וכי אם היה נקבע
25 שהנאשם לא הוכיח שקשר היטב את המזרון הרי שמדובר בנהיגה רשלנית-

26

27 "במקרה דנן, המערער יכול וצריך היה לצפות כי במידה ולא יקשור היטב את המטען,
28 המטען עלול ליפול לכביש ולהוות מכשול לרכבים אחרים, לרבות רכבים שלא ישמרו
29 מרחק ולא יספיקו לבלום בזמן ולגרום לתאונה. על כן, גם לו היה נקבע כי רוכב האופנוע
30 ונהג הסובארו לא שמרו מרחק ונהגו ברשלנות, הדבר לא מוביל להסרת האחריות
31 מהמערער, אלא לכל היותר להתחשבות בקביעת העונש ההולם בנסיבות העניין" (עפ"ת
32 25757-03-21 שלמה שלומי (24.5.21)).

33

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

11 דצמבר 2024

ת"ד 1517-09-21 מדינת ישראל נ' דן

1 עם זאת, סבורני כי המאשימה נפלה לכלל אותה טעות שהובילה את החקירה, ההנחה לפיה הנאשם
2 לא יכול לסתור חזקה זו. להבנתי, לאחר שהוכח כי המזרן נפל מן הגרור עבר הנטל הראייתי לנאשם
3 להוכיח כי לא התרשל; והנאשם עמד בנטל זה, שעה שהוכיח במידה הראייתית הראויה, כי קשר את
4 המזרן לפחות עם שתי רצועות ומחגרים תקינים, לאורך ולרוחב.
5
6 לטעמי, מרגע שהוכיח הנאשם כי עשה כן, הנטל הראייתי חוזר אל המאשימה להראות כי אופן
7 הקשירה אינו הולם וכי אין המדובר בתקלה בלתי צפויה. המאשימה לא עשתה כן. אף אחד מעדיה
8 של המאשימה לא ציין כי הקשירה אינה ראויה וסבירה ואף אחד מעדיה לא שלל את האפשרות שהיה
9 כשל בלתי צפוי ברצועה/מחגר שנעלמו. לא בכדי השיב הבוחן כי נראה שאופן הקשירה שהנאשם
10 מתאר הוא ראוי (בכפוף לגודל המזרן, אורך הרצועות ותקינות המחגרים), והוסיף וציין בהמשך ש"בן
11 אדם לא יכול לצפות שיהיה כשל טכני ברצטי" (עמ' 9 ש' 11).
12
13 בהיעדר הוכחה ראייתית לכך שהתנהלות הנאשם ואופן הקשירה, שהוכחה כאמור, אינה סבירה והינה
14 רשלנית, לא ניתן לקבוע כי אכן מדובר בהתנהגות/ התנהלות רשלנית.
15
16 בשולי הדברים ומעבר לדרוש אציין כי שקלתי את האפשרות שמא, היה על הנאשם להבחין בנפילה
17 של אחת הרצועות או בהשתחררות של המזרן בטרם נפילתו ודי בסימני אזהרה אלה כדי לבסס
18 רשלנותו; אך הגעתי למסקנה כי לא כך היא. חזרתי ועיינתי בעדותה של הגב' שכטר (להבדיל מדברים
19 שעלו בהודעתה במשטרה ולא צוינו בפניי), והתרשמתי היא כי הגב' שכטר מתארת אירוע רגעי ומהיר
20 שלא ניתן להסיק לגביו סימני אזהרה שהיו גלויים לעין ובוטים, סימנים לגביהם ניתן היה לטעון
21 שהנאשם התעלם מהם.
22
23 קביעתי כי הנאשם קשר את המזרון והציוד כאמור, יפה גם לעניין העבירה הנוספת של נפילת מטען
24 מרכב. אכן המדובר בעבירת אחריות קפידה לגביה נדרש הנאשם להוכיח כי עשה ככל שניתן על מנת
25 למנוע את העבירה.
26
27 עיון בהוראות תקנה 85 לתקנות התעבורה, על שלל תקנות המשנה שבה, מלמד כי באשר לרכבים
28 פרטיים וגרורים כגון זה שהיה בשימוש הנאשם, אין הוראות ברורות לגבי אופן הקשירה מלבד הוראה
29 כללית לפיה "המטען, מכסהו ומכסה הרכב מחוזקים היטב באופן שלא יישמטו ולא יתרופפו עקב
30 הנסיעה או מחמת הרוח...". להבדיל, המשך התקנה מלמד כי ברכבים מסחריים למיניהם קיים תקן
31 ישראלי לאופן קשירת המטען ואבטוחו. בהתאמה, נראה כי אופן הקשירה נבחן בכל מקרה לגופו ואין
32 סטנדרט ברור ומחייב.
33

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

11 דצמבר 2024

ת"ד 1517-09-21 מדינת ישראל נ' דן

1 ומן הכלל אל הפרט. כאמור לעיל, הנאשם הוכיח, ברמה מספקת כי קשר ואבטח את המזרן
 2 ולהתרחשותי המדובר בקשירה העומדת בהוראת סעיף 85(א)(4) לתקנות. קשירת שתי וערב באמצעות
 3 רצועות רחבות ומחגרים, בהחלט מספקת אבטחה ראויה ולא בכדי העריך כך גם הבוחן המשטרתי.
 4

סוף דבר

5
 6 לצערי אין בפסק דיני זה כדי לספק מזור למר [REDACTED] שנפגע באופן קשה בעקבות התאונה וימשיך לסבול
 7 מנזקיה שנים ארוכות וכולי תקווה שימשיך וישתקם ויזכה לשנים ארוכות ובריאות. הכרעתי מבוססת
 8 אך ורק על הראיות שבפניי ואיני יכול ללכת שבי אחר האמפתיה המתבקשת אל הנפגע בתאונה או
 9 הצורך האנושי הבסיסי בלמצוא את האשם באירוע קשה זה.
 10

11 נוכח מסקנותיי לפיהם הנאשם הוכיח כי קשר את המזרון ואת הציוד באופן ראוי, אין לי אלא להורות
 12 על זיכוי מן המיוחס לו.
 13

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום י' כסלו תשפ"ה, 11/12/2024 במעמד הנוכחים.

אור לרנר, שופט

19
 20
 21
 22
 23

